

Основания и основни доводи

Жалбоподателят изтъква три основания:

1. Несъмнено спорната марка се използвала изключително с допълнителния словен елемент „Bullerjan“. Жалбоподателят се позовава на изопачаване на доказателствата при преценката на описателния характер на допълнителния словен елемент „Bullerjan“. Общият съд квалифицирал отличителния характер на добавения словен елемент (единствено) като нормален. Приемането (само) на нормален отличителен характер не се подкрепяло от представените доказателства, тъй като те не съдържали данни за обхвата, продължителността и интензитета на вписания като марка словен елемент „Bullerjan“.
2. Като второ основание жалбоподателят посочва противоречивите мотиви на възприетия от Общия съд силен отличителен характер на спорната марка. В мотивите си Общият съд изхождал, от една страна, от това че спорната марка имала „необичайна форма“, но от друга страна потвърждавал, че други производители разпространяват фурни, които имат много подобна форма. Друго противоречие се състояло в това, че Общият съд приел, от една страна, че силният отличителен характер на спорната марка зависел от евентуалната ѝ функционалност, а от друга страна, че този силен отличителен характер не се поставял под въпрос от много подобната форма на други фурни, тъй като това можело да се дължи на старанието да се постигне определен технически резултат. По този начин мотивите на Общия съд били двойно противоречиви, а следователно и опорочени от грешка при прилагане на правото.
3. Като трето основание жалбоподателят изтъква многократно допуснати грешки при прилагане на правото във връзка с тълкуването и прилагането на член 15, параграф 1, буква а) от Регламента относно марката на Общността ⁽¹⁾. Всъщност при необходимата преценка на отличителния характер на спорната марка съгласно член 15, параграф 1, буква а) от Регламента относно марката на Общността Общият съд не спазил практиката на Съда във връзка с преценката на отличителния характер на триизмерните марки. Противно на практиката на Съда, Общият съд не направил необходимото сравнение между спорната марка и обичайните за бранша форми на фурна. Освен това Общият съд приел, че евентуалната функционалност на формата на спорната марка не била съществена за преценката на отличителния ѝ характер. По този начин Общият съд нарушил установения принцип за съобразяване на всички релевантни обстоятелства във всеки конкретен случай при преценката на отличителния характер. Накрая Общият съд не спазил практиката на Съда във връзка с правомерното използване на регистрирана марка като част от комбинирана марка. В това отношение Общият съд приел за достатъчно, че марка, използвана като част от комплексна марка, се признава освен това за указание за произход. Така Общият съд не спазил задължението, произтичащо от еднозначния текст на член 15, параграф 1, буква а) от Регламента относно марката на Общността и от практиката на Съда, че винаги трябва да се проверява дали е засегнат описателния характер на вписаната марка. Тази проверка не била направена от Общия съд.

⁽¹⁾ Регламент (ЕО) № 207/2009 на Съвета от 26 февруари 2009 година относно марката на Общността (ОВ L 78, 2009 г., стр. 1).

Преюдициално запитване от Vestre Landsret (Дания), постъпило на 14 декември 2015 г. — Jyske Finans A/S/Ligebehandlingsnævnet, действащ от името на Ismar Huskic

(Дело C-668/15)

(2016/C 068/31)

Език на производството: датски

Запитваща юрисдикция

Vestre Landsret

Страни в главното производство

Жалбоподател: Jyske Finans A/S

Ответник: Ligebehandlingsnævnet, действащ от името на Ismar Huskic

Преюдициални въпроси

- 1) Трябва ли забраната за пряка дискриминация въз основа на етнически произход по член 2, параграф 2, буква а) от Директива 2000/43/ЕО ⁽¹⁾ на Съвета от 29 юни 2000 година относно прилагане на принципа на равно третиране на лица без разлика на расата или етническия произход да се тълкува в смисъл, че не допуска практика като разглежданата в настоящото производство, лица, родени извън скандинавските страни, държава членка, Швейцария и Лихтенщайн, да се третира по-неблагоприятно от лица в същото положение, родени в скандинавските страни, държава членка, Швейцария и Лихтенщайн?
- 2) При отрицателен отговор на първия въпрос: води ли подобна практика до непряка дискриминация въз основа на етнически произход по смисъла на член 2, параграф 2, буква а) от Директива 2000/43/ЕО — освен ако тази практика не е обективно оправдана от законна цел и средствата за постигането ѝ са подходящи и необходими?
- 3) При утвърдителен отговор на втория въпрос, по принцип може ли такава практика да бъде оправдана като подходящо и необходимо средство за да се гарантират мерките на засилена комплексна проверка, предвидени в член 13 от Директива 2005/60/ЕО ⁽²⁾ на Европейския парламент и на Съвета от 26 октомври 2005 година за предотвратяване използването на финансовата система за целите на изпирането на пари и финансирането на тероризъм?

⁽¹⁾ ОВ 2000 L 180, стр. 22.

⁽²⁾ ОВ 2005 L 309, стр. 15.

Жалба, подадена на 17 декември 2015 г. — Европейска комисия/Съвет на Европейския съюз

(Дело C-687/15)

(2016/C 068/32)

Език на производството: английски

Страни

Жалбоподател: Европейска комисия (представители: F. Erlbacher, L. Nicolae)

Ответник: Съвет на Европейския съюз

Искания на жалбоподателя

- Да се отменят Заключенията на Съвета относно Световната конференция по радиосъобщения през 2015 г. (WRC-15) на Международния съюз по далекосъобщения (ITU), приети на 26 октомври 2015 г. на 3419-та среща на Съвета в Люксембург;
- да се осъди Съветът да заплати съдебните разходи.

Основания и основни доводи

1. С настоящата жалба Комисията цели отмяна на „Заключенията на Съвета относно Световната конференция по радиосъобщения през 2015 г. (WRC-15) на Международния съюз по далекосъобщения (ITU)“, приети на 26 октомври 2015 г. на 3419-та среща на Съвета в Люксембург.
2. Посочено е едно основание за обжалване, а именно фактът, че с приемането на Заключенията на Съвета относно Световната конференция по радиосъобщения през 2015 г. (WRC-15) на Международния съюз по далекосъобщения (ITU), вместо решение, съгласно предложението на Комисията, Съветът е нарушил член 218, параграф 9 ДФЕС, който е приложим спрямо приемането на позицията, която да бъде зета от името на Съюза в WRC-15.
3. В това отношение Комисията твърди, първо, че член 218, параграф 9 ДФЕС се прилага спрямо позициите, които се приемат от името на Съюза в случаи като разглеждания, когато Европейският съюз има статут в съответната международна организация, а именно статут на секторен член, в съответствие с член 3, параграф 2 от Конституцията на ITU, който предвижда права на Европейския съюз на определени дейности в организацията.